

Az Egyesült Államok nyílt agresszióra készül Kuba ellen

— Zorin elvtárs leleplező beszéde a Biztonsági Tanács ülésén — a kubai panasz vitájában —

New York (MTI) A Biztonsági Tanács szerdán — magyar idő szerint néhány perccel délután öt óra előtt — összehívta, hogy megvitassa az Egyesült Államok által előkészített fegyveres agresszió tárgyában benyújtott kubai panaszt.

Ismeretes, hogy a kubai kormány még a két ország diplomáciai kapcsolatainak megszakadására előtt nyújtotta be panaszát az ENSZ-ben.

A Biztonsági Tanács január havi elnöke Omar Lutfi, az Egyesült Arab Köztársaság küldötte. A vitában elsőnek Wadsworth, az amerikai küldöttség vezetője szólalt fel. Valótlanságokról hemzsego beszédében tagadni próbálta a kubai kormányt az az elkövetés, hogy közvetlen küszöbön áll a Kuba elleni amerikai fegyveres agresszió.

Az amerikai küldött felszólalása után Raul Roa kubai külügyminiszter emelkedett szóásra, és megkezdte a kubai kormány panaszának ismertetését. Alig szólt, azonban néhány szót, amikor botrányos amerikai provokációra került sor az ülésen. A karzaton helyet foglaló, az amerikai imperialisták által felbontott kubai emigránsok egy csoportja Castro és Kuba-ellenes rágalmatokat kezdett kiáltani, és lehetetlennek tartották az ülés folytatását.

Az elnök Lutfi hasztalan utasította rendre a provokátorokat, és hiába jelentek meg a terrorizmus szolgái, hogy a rendbontókat elválogatják. Az elnök kénytelen volt felfüggeszteni az ülést. A Reuter tudósítója megállapítja, ez volt az első eset a Biztonsági Tanács fennállása óta, hogy botrányos rendbontás miatt meg kellett szakítani az ülést. A Biztonsági Tanács ülése körülbelül egy negyedóra elteltével folytatódott.

Raul Roa Rafasos beszédében megfoghatóan adatokat sorolt fel, amelyek leleplezik az amerikai reakciónak a kubai népi kormány ellen szőtt bűnös összeesküvését.

A készülő agresszió igazolására Eisenhower a latin-amerikai kormányokhoz intézett bizalmas jegyzékében azt az aljas rágalmat hangoztatta, hogy „Kubában kilövő állásokat építenek szovjet rakéták számára”.

Ezzel szemben Kubában nincsenek más rakéták azon az amerikai rakétán kívül, amely kipróbálás során felrobant és országunk területére hullott.

Jegyezte meg gúnyosan Roa, Roa kijelentette, az Egyesült Államok kormányja a diplomáciai viszony megszakításával az utolsó lépést tette a nyílt intervenció útján.

Kormányja nevében Roa követelte, hogy a Biztonsági Tanács nyilvánítsa agresszornak az Egyesült Államok kormányát.

A Biztonsági Tanács szerdán este folytatja tanácskozását. Wadsworth amerikai delegátus, az első felszólaló beszédének nagy részében a kubai politikai rendszert és a kubai kormányt régálmazta.

Az amerikai küldött befejezésül hangoztatta, eleve nem fogad el semmi olyan határozatot, amely elítéli az Egyesült Államokat, majd reményét fejezte ki, hogy a Biztonsági Tanács tagjainak túlnyomó többsége elfogadja álláspontját.

Amint befejezte beszédét, a karzatról „Viva Castro!” kiáltások hangzottak fel. A teremőrök nyomában ellátóította a tüntetőket.

Ezután Leopoldo Benites Vivas, Ecuador küldötte bejelentette, hogy a földberlet, és adják oda a földet

tette, hogy a Biztonsági Tanács két latin-amerikai tagja, Ecuador és Chile közös határozati javaslatában felhívja az Egyesült Államok és Kuba kormányait az ENSZ-alapokmány szellemében békés eszközökkel egyezkedniük a többi nézeteltéréseiket, a többi tagállamot pedig felkéri, ne folytassák olyan akciókat, amelyek kizárhatják a két állam közötti jelenleg fennálló feszültséget.

A következő felszólaló Valerin Zorin szovjet külügyminiszterhelyettes volt. A Biztonsági Tanács ismét kénytelen egy rendkívül súlyos helyzetet megvizsgálni: az Egyesült Államok agresszív cselekményeket követett el egy független kis ország, a Kubai Köztársaság ellen — mondotta.

Zorin igen sok konkrét példával bizonyította, hogy miután a kubai forradalom megdöntötte az északamerikai kormány által támogatott gyűlöletes Batista-diktatúrát, Washington hónapról hónapra élezte a feszültséget a Kubai Köztársasággal.

Egymás után végreajított agresszív cselekedeteket azzal tételez, hogy megszakította a diplomáciai és konzuli kapcsolatát az ENSZ e tagállamával. A diplomáciai kapcsolatok megszakítása nem a vitás kérdések megoldására való törekvést mutatja, hanem azt, hogy az Egyesült Államok igyekszik még jobban kiélezni az amúgy is izgatott helyzetet a körülmények között, s nyílt agressziós cselekményekre készül.

Az amerikai imperializmus meg akarja őrizni „az Egyesült Államok láthatatlan birodalmát”, — mondotta Zorin.

Befejezésül a szovjet küldöttség nevében reményét fejezte ki, hogy a Biztonsági Tanács valamennyi tagja kellő figyelemmel tanulmányozza majd a kubai kormány panaszát, és felelősségének eseményleg tragikus fejlődését. Ezzel véget ért a szerda esti ülés. A Biztonsági Tanács csütörtökön magyar idő szerint 21.00 órakor ült ismét össze. Erről az ülésről lapzartáig nem érkezett jelentés.

A TAPASZTALATLAN TURISTA* a római utcák kirakataiban felhalmozott konzervhegyeket, makarónis-zsákokat látva, azt hiszti, hogy általános jólét közepette köztünk be az új év Olaszországában.

Sajnos, ez távolról sincs így.

Nem sok örömet hoztak az ünnepek azoknak, akik az élelmiszereket, megtermeltéket, az olasz parasztoznak. Az olasz sajtó egyre gyakrabban foglalkozik az ország mezőgazdaságának súlyos helyzetével, s azzal a szomorú ténnyel, hogy a paraszti tömegesen hagyják ott a földet.

A hivatalos propaganda által reklámozott olasz „csodának” — így keresztelték el az olasz ipar fellendülését — megvan a viszaja is, a mezőgazdaság válsága. Az olasz ipar és mezőgazdaság fejlődése között megdöbbentő aránytalanság mutatkozik. Az olasz ipari termelés indexe 1933 óta 100-ról 153,9-re, a mezőgazdasági termelés indexe viszont csak 115-re emelkedett. Az olasz falu már hosszú ideje krónikus válságban van, ami a „közös piac” egyezmény életbe lépése óta különösen súlyos jellegűvé vált. A földet mind jobban a nagybirtokok kezében koncentrálnak, és a falvakban csökken a foglalkoztatottság.

A válság nem érintette a nagy, kapitalista mezőgazdasági üzemeteket, amelyek állami támogatással modernizálni tudták a termelést, gépesítették a munkákat, s a munkaerő alkalmazását 30—40 százalékkal csökkentették.

A paraszti és más falusi dolgozók milliói egészen más helyzetben vannak. Az utóbbi években többszörözött a mezőgazdasági munkás veszítette el munkáját. A paraszti gazdaságok tömegesen kerülnek csődbe. Ez a jelenség az ország déli részén katasztrofális méreteket öltött, s itt a paraszti valóságban menekülnek a földről.

A FÖLDBERLET félféudális rendszere már régén túlélté önmagát. A földnélküli parasztiok azt követelik, hogy szüntessék meg a földberletet, és adják oda a földet

vissza akarja állítani az észak-amerikai monopóliumok uralmát Kubában, semmivé kívánja tenni azt a lelkesítő példát, amelyet a hős kubai nép mutat a többi latin-amerikai népeknek.

Zorin emelt hangon jelentette ki: „még nem lépett működésbe az Egyesült Államok hadigépezete. Ezért még van idő, hogy feltartóztassuk az események fejlődését, amely a legfélelmetesebb következményekkel terhes nemcsak a Karib-tenger térségére, hanem az egész világra”.

A Biztonsági Tanács fontos döntés előtt áll — folytatta —, nemcsak arról van szó, hogy egy támadással fenyegetett kis ország védelmére keljünk, hanem arról is, hogy a Biztonsági Tanács megállítsa a világéket olyannyira veszélyeztető események sodrását.

Ha a tanács nem kel Kuba védelmére, s ha az Egyesült Államok az agresszióhoz folyamodik, akkor Kuba nem lesz egyedül, mert hatékony támogatásban részesül minden azok az országok, amelyeknek drága a szabadság és az igazság — mondotta Zorin.

Befejezésül a szovjet küldöttség nevében reményét fejezte ki, hogy a Biztonsági Tanács valamennyi tagja kellő figyelemmel tanulmányozza majd a kubai kormány panaszát, és felelősségének eseményleg tragikus fejlődését. Ezzel véget ért a szerda esti ülés. A Biztonsági Tanács csütörtökön magyar idő szerint 21.00 órakor ült ismét össze. Erről az ülésről lapzartáig nem érkezett jelentés.

„Összaírikai tervről” tárgyal az afrikai országok államfőinek értekezlete

Casablanca (MTI) Szerdán délután V. Mohammed marokkói király megnyitotta az afrikai országok vezetőinek csúcsértekezletét, amelyen a vendéglátó marokkói államfőn kívül Nasszer, az Egyesült Arab Köztársaság elnöke, Sékou Touré guineai és Nkrumah ghaneai elnök, Modibo Keita, a Mali Köztársaság elnöke, Ferhat Abbas, az algériai ideiglenes kormány miniszterelnöke, továbbá Líbia képviselője, Ceylon megügyelője, valamint T. Kanza, Lumumba törvényes kongói kormányának megbízottja vesz részt.

V. Mohammed marokkói király megnyitotta beszédében élesen bírálta az ENSZ kongói tevékenységét. Követelte, hogy azonnal oldják meg a kongói válságot, szabadítsák ki és helyezzék vissza a miniszterelnöki székbe Lumumbát, a törvényes kongói miniszterelnököt. Mohammed király melegen üdvözölte az algériai ideiglenes kormányt az értekezleten megjelent vezetőit. Hangzottatta, hogy Algériának joga van a teljes függetlenségre, melyet azonnal és feltétel nélkül meg kell kapnia.

V. Mohammed „Afrika szabadságának és egységének megteremtése” érdekében „összaírikai terv” kidolgozását és elfogadását javasolta a következő kérdésekben:

1. A gyarmati rendszer megszüntetése a gyarmati területek felszabadításával.
2. A faji megkülönböztetés minden formájának eltörlése.

Mohammed király melegen üdvözölte az algériai ideiglenes kormányt az értekezleten megjelent vezetőit. Hangzottatta, hogy Algériának joga van a teljes függetlenségre, melyet azonnal és feltétel nélkül meg kell kapnia.

V. Mohammed „Afrika szabadságának és egységének megteremtése” érdekében „összaírikai terv” kidolgozását és elfogadását javasolta a következő kérdésekben:

1. A gyarmati rendszer megszüntetése a gyarmati területek felszabadításával.
2. A faji megkülönböztetés minden formájának eltörlése.

A kubai kormány nyilatkozata

Havanna (MTI) Fidel Castro kormány elnöke a szovjetek nyilatkozatát adta ki és ebben elítéli a washingtoni kormányt az a döntését, hogy megszakítja a diplomáciai kapcsolatokat Kubával.

A jegyzék hangsúlyozza, a kubai nép megszakítottak tekintet a diplomáciai kapcsolatoknak a washingtoni kormánytól, nem úgy azonban az Egyesült Államok népevel. „Reméljük, hogy egyszer, Isten

— A MI GAZDASÁGUNK igazán szerény, — magyarázza Emilio Radi, az egyik gazda, s a tehenekre, az egyszerű felszerelésre mutat. — Mi testvérek, négyen összegyűntünk, 10 hektár földet kibéreltünk a hercegtől, s az asszonyokkal együtt hajnalról késő estig azon dolgozunk.

— A föld persze nem a miénk, — szól közbe Mario, a legfiatalabb testvér. — A ház és minden, amit itt lát — a herceg tulajdonában van. A termésnek csaknem a felét kell odaadnunk neki azért, amiért megművelhetjük a földjét.

— Milyen volt az idei termés és a jövődelem? — érdeklődöm.
— Jó közepes, — válaszol Emilio. — Hektáronként 19 mázsa búza és egy kis dohány termelt. Amikor elszámoltunk a tulajdonossal, leróttuk az adót, kifizettük a műtrágyát, kiderült, hogy egy napra átszámitva körülbelül 250 lírát kerestünk. De ez még nem lenne baj, — mondja mintegy magát nyugtatva — sok belő még ilyen jövedelemhez sem jut. Pedig mi az a 250 líra? Ennyiért még fél kilo füst sem lehet venni. Igaz, a saját kenyérünket esszük, de az asszonyokkal, a gyermekekkel együtt 12 embert kell ruháznunk. Hát még az orvos, a drága gyógyszer! Ha rossz a termés, akkor vagy kölcsönt kell kénünk a hercegtől, vagy itt kell hagynunk a földet és mehetünk a városba. Amíg a föld a hercegektől és a bárók birtokában lesz, addig semmiképpen sem láthatunk ki a nyomorból.

Esteledett, amikor visszatértünk Sienába. — A Radi testvérek gazdasága aránylag még elég jól tartja magát, — mondta Peris. — De nézen csak oda, — mutatott az egyik kanyarban feltűnő házra, — abban az épületben nem lakik egy lélek sem.
A BÉRLŐ TÖNKEKRENT, itt hagyta a földet, a házat. Ezen a dombos vidéken nagyon sok az elhagyott föld. Tartományunkban az utóbbi években 3000 gazdaság, egész Olaszországban pedig körülbelül 1 millió paraszt ment tönkre.
(A. Krucsinyán)

Parasztiok és hercegek

azoknak, akik megművelik. Az idén rossz volt a termés, és ennek következtében csupán gabonaféléken 110 milliárd lírával csökkent a paraszti amúgyis nyomorúságos jövedelme. Ez még jobban elmélyítette a földberletrendszer válságát.

Nemrégiben Olaszország egyik olyan vidékén jártam, ahol a parasztiok különösen heves harcot vívnak jogalkart: Siena tartományban. Itt a parasztiok nagy része földberlő.

A FORGALMAS Róma—Firenze-i országúton az autó gyorsan nyeli a kilométereket. Az ég borus, a levegő friss. A tél már itt, Olaszország szívében is követeli a jogait: a szőlőskertekben elárgultak a levelek, az olajligetekben leszüretelték a termést. A földeken hol itt, hol ott fogatok tűnnek fel: a paraszti csoportosan, vagy egyenként dolgoznak a földeken. A földberlők most fejezik be a gabonavetést. Néha-néha egy-egy traktorral is találkozunk az ember. Ez a kép vonul végig egészen Siena városáig.

— Siena tartomány parasztsága — meséli Brogi Peris, a földberlők helyi szövetségének titkára, akivel Sienában találkoztam — főleg gabonaféléket, kisebb mértékben dohányt és cukorrépát termel. Ez utóbbiak természetesen kifizelőbbek lennének, de ehhez gépekre lenne szükség, és a kis paraszti gazdaságok miliből tudnának gépeket vásárolni? Azt hiszem, minden magyarázatnál tanulságosabb lesz, ha ellátogatunk Gaetan herceg birtokára, ahol születtem s velük együtt én is hosszú éveken át robotoltunk. Elindultunk Gaetan herceg 11 gazdaságának egyikebe.

...Az út mellett alacsony kőház áll. A kertészen túl szivattyút, szénaboglyákat, mezőgazdasági felszerelést pillantunk meg. Az udvaron egy középkori parasztember fogad bennünket. Bemutatkozunk. Nemsokára több férfi és nő vesz körül minket: az arcuk napbarnított, kezük kényes, kidolgozott. Beszélgetni kezdünk.